

Misschien een nieuw begrip voor u of mogelijk roept het associaties op aan de jaren '60 – '70. Samenwonen in een commune tijdens de hippietijd. Een vrij bestaan en volgens de buitenwereld erop losleven. Mogelijk, maar van een afstand oordelen is altijd makkelijker dan je erin verdiepen of jezelf onthouden van enig commentaar.

Groepswonen; een nieuw begrip of een bestaand iets, dat met een sausje van de 21 eeuw is overgoten? Nee, eigenlijk bestaat het al heel lang, maar het is weer een beetje actueel geworden. Groepswonen heeft eigenlijk te maken met sociale veiligheid met een eigen voordeur, maar wel zaken met je burens delen. Een gemeenschappelijke ruimte waar je elkaar kunt ontmoeten en nog steeds van elkaar kunt leren. Een leefvorm, die in principe de zelfstandigheid van de bewoners niet aantast, maar die juist een gezelligheid, een geborgenheid geeft en voor steun en voor zorg kan helpen. Vaak betreft het een bepaalde leeftijdsgroep, maar een 'door-elkaar-wonen' qua leeftijd (een mix van jong en oud), waarbij men elkaar helpt bij allerlei zaken, werkt ook heel goed!

Loosduinen, naast andere stadsdelen en eigenlijk geldt dit voor heel Nederland, vergrijst. Dit betekent dat de beroemde babyboom langzamerhand 'grijs' begint te worden. Op zich misstaat dat niemand, maar het brengt wel andere dingen met zich mee. Ze hebben de maatschappij helpen opbouwen en verdienen ons respect.

Vaak, als er kinderen zijn, zijn deze uitgevlogen en zij regelen hun eigen zaken. Het gezin woont (soms) in een woning, die ineens te groot is en moeilijk te onderhouden is voor de achterblijvers. Misschien kwakkelde men een beetje met de gezondheid en is aanspraak hebben, zeker in deze tijd, niet altijd mogelijk. Mensen zijn nu eenmaal sociaal, (dit is geen must, maar toch...) en wat je ziet is dat men deze geborgenheid, steun en eventuele zorg gaat zoeken in een mogelijkheid om samen ergens te gaan wonen. Een groep van enigszins gelijkgestemde mensen zoekt elkaar op en probeert een pand te vinden waar men 'als groep' zelfstandig kan leven en toch als individueel echtpaar kan functioneren. Soms wordt zelfs gemeenschappelijk een zorgfunctie ingekocht en dat werkt perfect.

Ik hoor u zeggen: "Dat moeten die mensen zelf weten en laat ze toch lekker...!" Inderdaad een goede benadering en dat moeten ze ook zelf weten, maar het is toch lastiger om dit te realiseren dan men denkt. Vind maar een ruimte, die geschikt is? Zoek maar een groep mensen die inderdaad hiervoor wil gaan en de groep moet best groot zijn, voordat je een resultaat hebt. Wet- en regelgeving en onbegrip maken het zeker niet gemakkelijker. Daarnaast zijn veel investeerders en projectontwikkelaars niet echt gecharmeerd van dit groepswonen. Bouwen van appartementen levert vaak meer op dan deze leefvorm toegang geven tot de appartementen.

Een beetje vreemd, zeker de uitspraken als: "Nederland vergrijst, mensen moeten langer thuisblijven wonen en voor zichzelf zien te zorgen; eventueel met behulp van mantelzorg. Mensen moeten ook op latere leeftijd mobiel blijven en actief zijn!"

De overheid start ook een nieuwe campagne: "Ouder worden"! Als dit door de maatschappij gezien wordt als ontwikkeling, welke al bezig is, waarom dan ook niet het groepswonen stimuleren! Dit moet eigenlijk beter geregeld worden en daarvoor is ook de politiek nodig. Als men nog steeds vasthoudt aan zoveel % sociale woningbouw bij nieuwbouwprojecten, waarom dan niet zoveel % voor groepswonen beschikbaar stellen. Het groepswonen, en hier zijn binnen Loosduinen mooie voorbeelden van te vinden, zo ook in de randstad, staat nu nog in haar kinderschoenen, maar als dit maatschappelijk wordt omarmd, zal je merken dat de vraag groter wordt.

Waarom zullen we naar deze roep vanuit de maatschappij niet luisteren?

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen